

endelige Bestemmelser i saa Henseende, idet de Erfaringer, man hidtil havde høstet, ikke vare af den Besskaffenhed, at man derpaa kunde bygge noget fuldkommen Bestemt. En stor Del af Jernbanerne vare nemlig for nylig blevne færdige og overgivne til Driften. Der blev derfor givet Lovforslaget et andet Indhold, og under 30te Marts 1876 udkom der en Lov, som bestemte, at der i indeværende Samling atter skulde fremsættes et Lovforslag om Bestyrelsen af Statsbanerne. Det er til Opfyldelsen af dette Paahud, at det nærværende Lovforslag er fremkommet. Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at de Betænktheder, man havde den Gang ved endelig at ordne Driften af Statsbanerne, endnu i væsentlig Grad have Gyldighed. Der mangler endnu for den sydske Ostbane et væsentligt Forbindelsesled, idet Rimsfjordsbroen ikke er bleven færdig. Der er fremdeles endnu i dette Aar og for ikke længe siden indbraget et nyt Stykke Jernbane under Statsdriften, nemlig det ved privat Foranstaltning foretagne Anlæg af Jernbanen fra Silkeborg til Herning, og ved Siden af maa det vel indrømmes, at det i sig selv ikke lange Tidsrum af to Aar, i hvilket den vest- og sydske Jernbane har været drevne, ikke har været egnet til endnu at give fuldstændig paalidelige Erfaringer om Besskaffenheden af denne Drift, saa meget mindre, som vi jo, som bekendt, i den Tid og i Særlshed i de sidste Aar have arbejdet under ikke almindelige Forhold. Det kan ikke være andet, end at disse Omstændigheder have havt nogen Indflydelse paa Indholdet af det Forslag, jeg har den Ære at forelægge. Regjeringen har troet ogsaa fremdeles at maatte fastholde fuld Myndighed til Ordningen af, hvad der henhører til Driften, med Hensyn til Fastsættelse af Fartplaner, Fartbestemmelser og øvrige reglementariske Bestemmelser. Man har heller ikke troet, i alt Fald efter de Erfaringer, vi endnu have, at kunne indrømme Rigsdagen en noget større Indflydelse paa Driftens finansielle Vilkaar, end hidtil er sket. Som det er det ærede Thing bekendt, ere jo nye Anskaffelser og Udvidelser af Jernbanerne Gjenstand for finansiell Bevilling. Derimod har et egentligt Driftsbudget aldrig været forelagt. Der forelægges paa de aarlige Finantslove et i Formen lignende Budget, men det er udtrykkelig sagt tidligere, og det er nok som bekendt, at det ikke har været af bindende Natur, men egentlig kun er en Oversigt over det formodede Resultat af Driften i det kommende Finantsaar. Saavel Udgifterne som Indtægterne ved Driften ere ogsaa af den Besskaffenhed, at de, saavidt jeg skjønner, ikke kunne være Gjenstand for bindende Bevillinger. Derimod har man i det nærværende Lovforslag optaget Lønningsbestemmelser, og det i temmelig vidt Omfang, for de under Statsbanerne henhørende Embeds- og Bestillingsmænd, idet Lønningerne ere foreslaede

fastsatte for alle maanedslønne Bestillingsmænd, der have 2,100 Kr. og derover i aarlig Løn. I Genhold til disse Lønningsbestemmelser er der afsatt et Organisationsplan, som skulde træde i Kraft den 1ste April 1878. Det er jo klart, at hvis saadanne Lønningsbestemmelser fastsættes, vil derved Regjeringens Myndighed til at foretage Forandringer i Administrationen paa en væsentlig Maade være begrændset, idet Regjeringen da ikke paa egen Haand uden Medvirkning af Lovgivningsmagten vil kunne foretage Forandringer i den Ordning, som slutter sig til disse Lønningsbestemmelser. Med Hensyn til selve Lønningsbestemmelserne skal jeg bemærke, at der i Lovforslaget er foreslaet en anden Lønningsmaade for Jernbanedirektøren. Da Staten overtog Driften af Jernbanerne, havde vi 43 Mil Jernbane, men i Aarens Løb er dette udvidet til nu at være 113 Mil, indbefattet Strækningen fra Silkeborg til Herning. Det er jo siensynligt, at under en saa betydelig Forøgelse af det Mileantal, som henhører under Administrationen, kan det ikke være andet, end at Direktørens Arbejde er i høi Grad forøget; men denne Forøgelse af Jernbanemilene har havt til Følge, at hans Indtægter ere blevne formindskede. Som det vil være i de ærede Medlemmers Erindring, har hans Løn hidtil bestaaet i en fast aarlig Indtægt af 6,000 Kr. og Halvdelen af Gjennemsnitsoverskudet af en Jernbanemil i hvert enkelt Aar; men den betydelige Forøgelse af Jernbanemilene har virket i Retning af Nedgang af Gjennemsnitsudbyttet, idet Udbyttet af en Jernbanemil efter Anlægget af den syd- og vestsydske Bane saavel som af Vestsjælsbanen ikke har været saa stort som Gjennemsnittet af de tidligere tilftedenævnte Jernbanemil. Sovevresultater er altsaa det, at samtidigt med, at Arbejdet er forøget i betydelig Grad, ere Indtægterne for den paagældende Embedsmænd formindskede ikke ubetydeligt. Det er forekommet Regjeringen, at det under saadanne Omstændigheder var billigt at ordne Direktørens Lønningsforhold paa en saadan Maade, at Lønningen nogenlunde svarede til Arbejdet, og i hvert Tilfælde ikke formindskedes, naar Arbejdet forøgedes. Det foreliggende Forslag gaar derfor ud paa at formindste den faste Løn til 2,500 Kr., men ved Siden deraf at give ham et Tilleg af 50 Kr. for hver Jernbanemil, der drives af Staten. Derhos bibeholdes Bestemmelser om, at Direktøren faar Halvdelen af Gjennemsnitsoverskudet af 1 Banemil i hvert enkelt Aar. Det vil, hvis vi vende tilbage til et Midbeludbytte af Driften, som vi have havt tidligere, sandsynligvis bringe hans Gage op til 8,000 Rd. eller 16,000 Kr., hvilket vel ikke kan anses for at være et overordentligt stort Vederlag for hans Arbejde. Hans Løn vil iaar efter det Udbytte, man formoder, Jernbanedriften vil give, ikke blive højere end 9 à 10,000 Kr. — Lønningert for de øvrige Embedsmænd ere i